

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(ensimmäinen jaosto)

23 päivänä syyskuuta 2009*

Yhdistetyissä asioissa T-20/08 ja T-21/08,

Everts Corp., kotipaikka Irvine, Kalifornia (Yhdysvallat), edustajanaan solicitor S. Ryan,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV),
asiamiehenään A. Folliard-Monguiral,

vastajana,

ja joissa on kyse kahdesta kanteesta, jotka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 5.11.2007 tekemästä kahdesta päätöksestä (asiat R 603/2007-4 ja R 604/2007-4), jotka koskevat kantajan esittämää menetetyn määräajan palauttamista koskevat vaatimusta,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili (esittelevä tuomari) sekä tuomarit F. Dehousse ja I. Wiszniewska-Biafecka,

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 8.1.2008 toimitetut kannekirjelmät,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 22.5.2008 toimitetut vastineet,

ottaen huomioon asioiden T-20/08 ja T-21/08 yhdistämisestä 5.5.2009 annetun määräyksen,

ottaen huomioon 3.6.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asioiden tausta

- 1 Kantaja Evets Corp. teki 1.4.1996 yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (korvattu yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 207/2009; EUVL L 78, s. 1), nojalla yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV).
- 2 Tavaramerkit, joiden rekisteröintiä haettiin, ovat sanamerkki DANELECTRO ja kuviomerkki QWIK TUNE, ja tavarat, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokitukseen luokkiin 9 ja 15.
- 3 Tavaramerkki QWIK TUNE rekisteröitiin 30.4.1998 ja tavaramerkki DANELECTRO 25.5.1998.
- 4 SMHV ilmoitti 7.9.2005 ja 14.9.2005 asetuksen N:o 40/94 47 artiklan 2 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 2 kohta) ja yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1) 29 säännön mukaisesti kantajan edustajalle, että tavaramerkkien QWIK TUNE ja DANELECTRO rekisteröinti oli umpeutunut. Näiden

ilmoitusten mukaan uudistamishakemukset tuli tehdä ja maksut tuli maksaa ennen 30.4.2006. Hakemus voitiin kuitenkin vielä esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka umpeutuisi 1.11.2006.

- 5 SMHV ilmoitti 21.11.2006 ja 23.11.2006 asetuksen N:o 40/94 47 artiklan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 47 artikla) ja asetuksen N:o 2868/95 30 säännön 5 kohdan, 84 säännön 3 kohdan 1 alakohdan ja 84 säännön 5 kohdan mukaisesti kantajan edustajalle, että tavaramerkit QWIK TUNE ja DANELECTRO oli poistettu yhteisön tavaramerkkirekisteristä 1.10.2006 niin, että poistaminen tuli voimaan 1.4.2006. Kussakin ilmoituksessa todettiin, että mikäli kantaja olisi tästä eri mieltä, kantajan edustajalla oli oikeus pyytää kirjallista päätöstä kahden kuukauden pituisen määräajan kuluessa ilmoituksen vastaanottamispäivästä lukien.

- 6 Kantajan edustaja esitti 26.1.2007 kyseessä olevia tavaramerkkejä koskevan, asetuksen N:o 40/94 78 artiklaan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 81 artikla) perustuvan menetetyt määräajan palauttamista koskevan pyynnön, jossa vaadittiin kantajan oikeuksien palauttamista, jotta tämä voisi uudistaa kyseisiä tavaramerkkejä koskevat rekisteröinnit, ja pyynnössä vahvistettiin, että rekisteröintejä ei ollut uudistettu sellaisen virheen johdosta, joka johtui olosuhteista, joihin kantajan edustaja ja kantaja eivät olleet voineet vaikuttaa. Rekisteröintien uudistamista koskeva vastuu oli nimittäin siirretty kolmannelle osapuolelle, jolla ei ollut tietokannassaan kantajan oikeaa osoitetta. Kantajan edustaja pyysi SMHV:tä veloittamaan kantajan käyttötililtä menetetyt määräajan palauttamista ja rekisteröintien uudistamista koskevat maksut. Edustaja ilmoitti, että kantaja sai tietää oikeuksiensa menettämisestä vasta 26.11.2006, jolloin edustaja toimitti kantajalle SMHV:n ilmoitukset.

- 7 SMHV:n Tavaramerkit ja rekisteri -osasto hylkäsi 22.2.2007 tekemillään päätöksillä menetetyt määräajan palauttamista koskevan pyynnön. Se katsoi, että pyyntö oli esitetty asetetussa määräajassa ja se oli otettava tutkittavaksi, mutta kantaja ei ollut osoittanut olosuhteiden edellyttämää asianmukaista huolellisuutta. Tavaramerkki-osaston mukaan kantajan edustaja nimittäin tiesi, että kyseessä olevat tavaramerkit oli uudistettava, mutta se ei ollut toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä varmistaaakseen kantajalta, kolmannelta osapuolelta, jolle tavaramerkin uudistamista koskeva vastuu oli siirretty, tai SMHV:ltä, että uudistaminen oli tapahtunut tai tapahtuisi. Tämän

seurauksena tavaramerkkejä DANELECTRO ja QWIK TUNE koskevat rekisteröinnit katsottiin poistetuiksi asetuksen N:o 2868/95 30 säännön 6 kohdan mukaisesti.

- 8 Kantaja valitti 21.6.2007 Tavaramerkit ja rekisteri -osaston 22.2.2007 tekemistä päätöksistä SMHV:n sisällä asetuksen N:o 40/94 57–62 artiklan (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 58–64 artikla) nojalla.
- 9 SMHV:n neljäs valituslautakunta hylkäsi valitukset 5.11.2007 tekemillään päätöksillä (jäljempänä ”riidanalaiset päätökset”) ja katsoi, että menetetyn määräajan palauttamista koskevaa pyyntöä ei asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 3 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan 3 kohta) mukaisesti voitu katsoa esitetyksi, koska se oli esitetty asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 2 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan 2 kohta) mukaisen kahden kuukauden pituisen määräajan umpeuduttua ja koska menetetyn määräajan palauttamista koskeva maksu oli maksettu tämän määräajan umpeuduttua. Valituslautakunta katsoi, että koska määräajan noudattamatta jättämisen peruste oli lakannut tavaramerkin QWIK TUNE osalta 21.11.2006 ja tavaramerkin DANELECTRO osalta 23.11.2006, kun SMHV oli näinä päivinä ilmoittanut kantajan edustajalle, että tavaramerkit oli poistettu rekisteristä, 26.1.2007 esitetty pyyntö oli esitetty määräajan umpeuduttua.

Asianosaisten vaatimukset

- 10 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoo riidanalaiset päätökset

- toteaa, että menetetyn määräajan palauttamista koskeva pyyntö on esitetty asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 2 kohdan mukaisessa määräajassa

- palauttaa asiat valituslautakunnan käsiteltäväksi, jotta tämä voi ratkaista asiakysymyksen siitä, onko kyseessä olevien tavaramerkkien uusimisen osalta toimittu riittävän huolellisesti

- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

11 SMHV vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hylkää kanteet

- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

12 Kantaja vetoaa kanteidensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen, jotka koskevat ensinnäkin reformatio in peius -kiellon periaatteen loukkaamista, toiseksi puolustautumisoikeuksien ja kuulluksi tulemisen oikeuden loukkaamista ja kolmanneksi asetuksen N:o 40/94 78 artiklan rikkomista.

13 Ensin on syytä tutkia asetuksen N:o 40/94 78 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste.

Asetuksen N:o 40/94 78 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste

14 Kantajan mukaan valituslautakunta on laskenut virheellisesti noudattamatta jättämisen perusteen lakkaamista koskevan kahden kuukauden määräajan alkaneeksi 21.11.2006 ja 23.11.2006, jolloin SMHV ilmoitti kantajalle tämän kyseessä olevien oikeuksien lakkaamisesta, koska huomioon otettava päivämäärä on se päivä, jolloin kantaja on itse saanut tiedon oikeuksiensa menettämisestä.

15 SMHV kiistää kantajan esittämät väitteet.

16 Asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla menetetyt määräajan palauttamista koskeva pyyntö on esitettävä kirjallisena kahden kuukauden määräajassa noudattamatta jättämisen perusteen, joka on suoraan aiheuttanut oikeuden tai muutoksenhakukeinon menettämisen, lakattua. Pyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan siinä tapauksessa, että se esitetään vuoden kuluessa sen määräajan päättymispäivästä, jota ei ole noudatettu. Pyyntö on perusteltava ja siinä on esitettävä tosiasiat ja sen tukena olevat perustelut. Pyyntö katsotaan esitettyksi vasta, kun menetetyt määräajan palauttamista koskeva maksu on suoritettu.

17 Nyt esillä olevassa asiassa asianosaiset ovat periaatteessa samaa mieltä siitä, että ”noudattamatta jättämisen perusteen lakkaaminen” on tapahtunut päivänä, jona kantajalle on ilmoitettu sen kyseessä olevien oikeuksien menettämisestä.

- 18 On selvää, että kantajan edustaja on saanut tavaramerkin QWIK TUNE osalta 21.11.2006 ja tavaramerkin DANELECTRO osalta 23.11.2006 SMHV:ltä tiedon siitä, että nämä tavaramerkit oli poistettu yhteisön tavaramerkkirekisteristä 1.10.2006 niin, että poistaminen tuli voimaan 1.4.2006.
- 19 Valituslautakunta on katsonut, että menetetyt määräajan palauttamista koskevaa 26.1.2007 esitettyä pyyntöä ei asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti voitu katsoa esitetyksi, koska pyyntö esitettiin ja menetetyt määräajan palauttamista koskeva maksu suoritettiin asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 2 kohdassa määrätyn kahden kuukauden määräajan umpeuduttua; tämä määräaika umpeutui tavaramerkin QWIK TUNE osalta maanantaina 22.1.2007 ja tavaramerkin DANELECTRO osalta tiistaina 23.1.2007.
- 20 Kantaja väittää kuitenkin, että kahden kuukauden määräaika on voinut alkaa kulua vasta siitä päivästä, jolloin kantaja itse, eikä sen edustaja, sai tiedon kyseessä olevien oikeuksien menettämisestä, koska kantaja on ottanut vastuun kantaakseen, kun se on toiminut itse uudistaakseen kyseessä olevat rekisteröinnit kolmannen osapuolen välityksellä, ja koska määräajan noudattamatta jättämiseen johtanut erehdys on tapahtunut kantajan liiketiloissa. Tämä päivämäärä on kantajan mukaan ollut 26.11.2006, ja näin ollen menetetyt määräajan palauttamista koskeva pyyntö on esitetty asetetun määräajan kuluessa.
- 21 Näitä perusteluja ei voida hyväksyä. Kuten SMHV nimittäin toteaa perustellusti, päivämäärää, jona edustaja on saanut tiedon oikeuksien menettämisestä, on pidettävä päivämääränä, jona edustettava henkilö eli tässä tapauksessa kantaja on saanut kyseisen tiedon.
- 22 Tältä osin on muistutettava, että asetuksen N:o 2868/95 77 säännön mukaan kaikilla SMHV:n asianmukaisesti nimetyille edustajalle toimitetuilla ilmoituksilla tai muilla tiedonannoilla on sama vaikutus kuin jos ne olisi toimitettu edustetulle henkilölle. Myös asianmukaisesti nimetyn edustajan SMHV:lle toimittamilla tiedonannoilla on sama vaikutus kuin jos ne olisi toimittanut edustettu henkilö.

- 23 Täten merkityksellisiä ovat SMHV:n osalta sen ja kantajan edustajan välillä eikä kantajan ja tämän edustajan välillä käyty tietojenvaihto.
- 24 Lisäksi on syytä huomauttaa, että asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 5 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan 5 kohta) nojalla 78 artiklaa ei voida soveltaa kyseisen artiklan 2 kohdassa säädettyihin määräaikoihin. Mikäli kahden kuukauden määräaika, jonka noudattaminen on yksi menetetyt määräajan palauttamista koskevan pyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytys, ei ole noudatettu, ei uutta menetetyt määräajan palauttamista koskevaa pyyntöä näin ollen voida enää esittää, vaikka kyseinen noudattamatta jättäminen perusteltaisiin.
- 25 Näin ollen valituslautakunta on perustellusti katsonut, että 26.1.2007 esitettyä menetetyt määräajan palauttamista koskevaa pyyntöä ei voitu katsoa esitetyksi.
- 26 Lisäksi kantaja väittää, että kun otetaan huomioon menetetyt määräajan palauttamista koskevan pyynnön esittämiselle asetettu kahdentoista kuukauden yleinen määräaika, lainsäätäjän tarkoituksena on ollut, että kahden kuukauden määräaika ei lasketa määräajan umpeutumisen ilmoittamisesta tavaramerkin haltijan edustajalle. Tällaisessa tapauksessa kahdentoista kuukauden määräaika olisi turha ja kahden kuukauden määräajan asettaminen menetetyt määräajan palauttamista koskevan pyynnön esittämiselle olisi ollut riittävä. Kantajan mukaan Euroopan patenttinviraston valituslautakunnat ovat omaksuneet tällaisen kannan, ja siltä osin kuin asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 2 kohta vastaa asiasisällöltään eurooppapatenttien myöntämisestä 5.10.1973 tehdyn yleissopimuksen 122 artiklan 2 kappaletta, sellaisena kuin se on muutettuna, saman kannan pitäisi soveltua nyt esillä olevaan asiaan.
- 27 Aluksi on syytä todeta, että eurooppapatenttien myöntämisestä tehdyn yleissopimuksen 122 artiklan 2 kappaleessa ei enää ole määräaika koskevaa määräystä, vaan siinä viitataan eurooppapatenttien myöntämisestä tehdyn yleissopimuksen täytän-

töönpanomääräysten 136 sääntöön, sellaisena kuin Euroopan patenttijärjestön hallintoneuvosto on sen antanut 7.12.2006. Olennainen säännös on siten näiden täytäntöönpanomääräysten 136 säännön 1 kohta.

- 28 Vuoden määräajan osalta riittää, kun todetaan, että asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 2 kohta ei koske yksinomaan menetetyn määräajan palauttamista koskevaa pyyntöä tapauksessa, jossa rekisteröinnin uudistamishakemusta ei ole esitetty, vaan myös määräajan noudattamatta jättämistä tilanteessa, jossa noudattamatta jättämisen perusteen suorana seurauksena on edellä mainitun asetuksen säännösten mukaan oikeuden tai muutoksenhakukeinon menettäminen. Noudattamatta jättämisen peruste ja ennen kaikkea sen lakkaaminen voi ilmetä monella eri tavalla, ja täten vuoden määräaika on ehdoton määräaika. Näin ollen kantaja ei voi väittää, että tämä määräaika olisi hyödytön, mikäli kahden kuukauden määräaika laskettaisiin kyseessä olevien ”aikajärjestyksen mukaisten päivämäärien” (tässä tapauksessa 21.11.2006 ja 23.11.2006) mukaan. Siinä tapauksessa, että noudattamatta jättämisen peruste lakkaa vasta vuoden kuluttua noudattamatta jätetyn määräajan umpeutumisesta, menetetyn määräajan palauttamista koskevaa pyyntöä ei voida enää ottaa tutkittavaksi. Kahden kuukauden määräaika sisältyy siten vuoden määräaikaan.
- 29 Euroopan patenttinviraston valituslautakuntien käytännöstä, johon kantaja vetoaa, on riittävää todeta, että tavaramerkkejä koskeva yhteisön lainsäädäntö muodostaa itsenäisen järjestelmän, joka koostuu sille ominaisista tavoitteista ja sääntöjen kokonaisuudesta, jonka soveltaminen on riippumaton kansallisista järjestelmistä (ks. analogisesti asia T-32/00, Messe München v. SMHV (electronica), tuomio 5.12.2000, Kok., s. II-3829, 47 kohta).
- 30 On nimittäin niin, että vaikka eurooppalaisen teollis- ja tekijänoikeuslainsäädännön alalla annettuja sanamuodoltaan samanlaisia tai samankaltaisia säännöksiä tulisikin mahdollisuuksien mukaan tulkita yhtenäisesti, eurooppapatenttien myöntämisestä tehty yleissopimus ei kuulu yhteisön säännöstöön eikä Euroopan patenttinvirasto ole yhteisön elin. Kyseisen viraston valituslautakunnan päätöksillä ei ole yhteisön oikeudessa oikeuskäytännön asemaa (julkisasiamies Sharpstonin asiassa C-29/05 P, SMHV v. Kaul, 13.3.2007 annetun tuomion yhteydessä esittämä ratkaisuehdotus, Kok., s. I-2213 ja I-2215, ratkaisuehdotuksen 40 kohta).

- 31 Lisäksi on niin, että vaikka oletettaisiin, että asetuksen N:o 40/94 78 artikla olisi laadittu patenttioikeudesta peräisin olevan mallin perusteella, mikään ei ilmennä sitä, että näiden kahden säännöksen tulkinnan olisi oltava samanlainen, koska näillä kahdella alalla kyseessä olevat intressit voivat vaihdella. Patenttioikeuden oikeudellinen ympäristö on nimittäin erilainen, ja patenttia koskevilla säännöksillä säännellään tavaramerkkeihin sovellettavista menettelyistä poikkeavia menettelyjä (ks. asia T-136/08, Aurelia Finance v. SMHV (AURELIA), tuomio 13.5.2009, Kok., s. II-1361, 21 kohta).
- 32 Joka tapauksessa Euroopan patenttinviraston teknisen valituslautakunnan 16.4.1985 tekemästä päätöksestä (T 191/82; Euroopan patenttinviraston virallinen lehti 7/1985, s. 189), johon kantaja viittaa, ei ilmene laisinkaan se, miltä osin Euroopan patenttinvirasto tulkitseisi tätä olennaista säännöstä eri tavoin. Kyseisessä asiassa on nimittäin katsottu, että mikäli asiamiehen työntekijä huomaa, että määräajan noudattamatta jättämisestä on seurannut oikeuden menettäminen, tämän noudattamatta jättämisen perusteen eli sen seikan, että määräajan noudattamatta jättämistä ei ole huomattu, ei voida katsoa lakanneen ennen kuin kyseessä olevalle edustajalle on henkilökohtaisesti ilmoitettu tilanteesta, koska tämän edustajan asiana on päättää siitä, onko menetetyt määräajan palauttamista koskeva pyyntö esitettävä, ja mikäli edustaja päättää esittää tällaisen pyynnön, sen on löydettävä perusteet ja seikat, joihin Euroopan patenttinviraston menettelyssä tulee vedota.
- 33 Nyt esillä olevassa asiassa asiamies eli kantajan edustaja ei kuitenkaan ole vedonnut siihen, että sille ei olisi henkilökohtaisesti ilmoitettu tilanteesta ilmoitusten antamispäivinä. Näin ollen tämä päätös ei tue kantajan perusteluja. Lisäksi edustajan ja tämän työntekijän välistä suhdetta ei voida rinnastaa edustettavan ja edustajan väliseen suhteeseen.
- 34 Näin ollen asetuksen N:o 40/94 78 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste on hylättävä.

Reformatio in peius -kiellon periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste

- 35 Kantaja väittää, että valituslautakunta on loukannut reformatio in peius -kiellon periaatetta, kun se on asettanut kantajan epäedullisempaan asemaan kuin missä kantaja olisi ollut ilman valituksia, koska valituslautakunta on katsonut ensimmäistä kertaa, että menetetyt määräajan palauttamista koskeva pyyntö oli toimitettu Tavaramerkit ja rekisteri -osastolle kahden kuukauden määräajan umpeuduttua.
- 36 SMHV kiistää kantajan esittämät väitteet.
- 37 Vaikka oletettaisiin, että periaatteeseen, johon kantaja on vedonnut, voidaan vedota menettelyssä, jossa valituslautakunta joko käyttää valituksen kohteena olevan päätöksen tehneen osaston toimivaltaa tai palauttaa asian tälle osastolle edelleen päätettäväksi, riittää, kun todetaan, että valituslautakunta on kantajan valitukset hylätessään pysyttänyt Tavaramerkit ja rekisteri -osaston päätökset. Näin ollen siltä osin kuin Tavaramerkit ja rekisteri -osaston päätöksissä ei hyväksytä kantajan vaatimuksia, kantaja ei ole riidanalaisten päätösten johdosta oikeudellisesti epäedullisemmassa asemassa kuin ennen valitusten tekemistä.
- 38 Lisäksi on syytä huomauttaa, että asetuksen N:o 40/94 62 artiklan 1 kohdasta (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 64 artiklan 1 kohta) käy ilmi, että tutkittuaan valituksen hyväksyttävyyden valituslautakunta tekee päätöksen valituksesta ja se voi tällöin ”käyttää kiistetyn päätöksen tehneen osaston toimivaltaa”, mikä tarkoittaa nyt esillä olevassa asiassa sitä, että se päättää itse menetetyt määräajan palauttamista koskevasta pyynnöstä ja tällöin joko hylkää sen tai toteaa sen perustelluksi ja täten joko pysyttää tai kumoaa asian ensimmäisessä asteessa käsitelleen yksikön päätöksen. Näin ollen valituslautakunnan on sen käsiteltäväksi saatetun valituksen johdosta tutkittava menetetyt määräajan palauttamista koskevan pyynnön asiasisältö uudelleen kokonaan niin oikeudellisten seikkojen kuin tosiseikkojenkin osalta (em. asia SMHV v. Kaul, tuomion 56 ja 57 kohta).

- 39 Kuten SMHV toteaa, asian tutkittavaksi ottamista koskevia kysymyksiä ei tule jättää menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön ”täydellisen uudelleen tutkimisen” ulkopuolelle. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan säännöt määräajoista on nimittäin laadittu, jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja jotta voidaan välttää kaikkea syrjintää ja mielivaltaista kohtelua (ks. asia T-426/04, Tramarin v. komisio, määräys 21.11.2005, Kok., s. II-4765, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämä yleinen toteamus on sovellettavissa myös määräaikoihin, joista säädetään yhteisön tavaramerkistä annetuissa asetuksissa (asia T-218/06, Neurim Pharmaceuticals (1991) v. SMHV – Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS), tuomio 17.9.2008, Kok., s. II-2275, 44 kohta).
- 40 Tältä osin kantaja ei voi vedota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-122/99, Procter & Gamble vastaan SMHV (Saippuan muoto) 16.2.2000 antamaan tuomioon (Kok., s. II-265) siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että valituslautakunta ei ollut toimivaltainen tutkimaan uudelleen rekisteröintihakemuksen jättämistä koskevia edellytyksiä ja jättämään rekisteröintihakemusta tutkimatta (tuomion 29–34 kohta). Koska valituslautakunta oli näet ottanut viran puolesta myöhemmin huomioon muotovirheen, johon tutkija ei ollut vedonnut, valituslautakunta esti sen, että kantaja olisi voinut päättää tehdä SMHV:lle välittömästi uuden rekisteröintihakemuksen, jonka perusteella se olisi saanut aikaisemman hakemispäivän kuin kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen (em. asia Saippuan muoto, tuomion 29 ja 30 kohta).
- 41 Nyt esillä olevassa asiassa kyseisen määräajan noudattamatta jättämistä ei olisi kuitenkaan mitenkään voitu korjata, joten valituslautakunta ei ole estänyt kantajaa tekemästä minkäänlaista valintaa.
- 42 Euroopan patenttiviraston valituslautakuntien oikeuskäytännöstä, johon kantaja on vedonnut, on riittävää huomauttaa, että tämän viraston päätöksillä ei ole yhteisön oikeudessa oikeuskäytännön asemaa.

43 Joka tapauksessa Euroopan patenttiviraston laajennetun valituslautakunnan 14.7.1994 tekemää päätöstä (G 9/92; Euroopan patenttiviraston virallinen lehti 12/1994, s. 875), johon kantaja on vedonnut, ei voida soveltaa nyt esillä olevaan asiaan, koska se ei koskenut määräajan noudattamatta jättämistä vaan kysymystä siitä, voidaanko väliaikaisella päätöksellä hyväksytyä patentin tekstiä vastustaa.

44 Näin ollen reformatio in peius -kiellon periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste on hylättävä.

Puolustautumisoikeuksien ja kuulluksi tulemisen oikeuden loukkaamista koskeva kanneperuste

45 Kantaja väittää, että valituslautakunta on rikkonut asetuksen N:o 40/94 61 artiklan 2 kohtaa ja 73 artiklan toista virkettä (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 63 artiklan 2 kohta ja 75 artiklan toinen virke), kun se ei ole antanut kantajalle mahdollisuutta esittää ennen riidanalaisten päätösten tekemistä huomautuksia niistä syistä, joiden perusteella valituslautakunta on hylännyt kantajan valitukset ja katsonut ensimmäistä kertaa, että menetetyt määräajan palauttamista koskeva pyyntö oli esitetty tavaramerkkiosastolle määräajan umpeuduttua.

46 SMHV kiistää kantajan esittämät väitteet.

47 On todettava, että asetuksen N:o 40/94 73 artiklan toisen virkkeen mukaan SMHV:n päätökset voivat perustua ainoastaan sellaisiin syihin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa. Tällä säännöksellä vahvistetaan puolustautumisoikeuksien suojelua koskeva yleinen periaate yhteisön tavaramerkkejä koskevan oikeudenalan osalta. Tämän yhteisön oikeuden yleisen periaatteen mukaan henkilöille, joihin kohdistetaan heidän etuihinsa huomattavasti vaikuttavia viranomaispäätöksiä, on varattava tilaisuus esittää asianmukaisesti kantansa. Oikeus tulla kuulluksi ulottuu kaikkiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, jotka muodostavat päätösluonteisen toimen perustan, mutta ei siihen hallintoelimen lopulliseen kantaan, jonka se aikoo omaksua (ks. asia

T-317/05, Kustom Musical Amplification v. SMHV (Kitaran muoto), tuomio 7.2.2007, Kok., s. II-427, 24, 26 ja 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 48 Lisäksi oikeuskäytännöstä ilmenee, että puolustautumisoikeuksia loukataan menettelyvirheellä ainoastaan siltä osin kuin se on käytännössä vaikuttanut asianomaisten yritysten puolustautumismahdollisuuksiin. Puolustautumisoikeuksien suojelemiseksi annettujen voimassa olevien sääntöjen rikkominen tekee siten hallinnollisen menettelyn virheelliseksi ainoastaan, jos on näytetty toteen, että hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä eri lopputulokseen, mikäli sääntöjä ei olisi rikottu (ks. asia T-410/07, Jurado Hermanos v. SMHV (JURADO), tuomio 12.5.2009, Kok., s. II-1345, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 49 Kuten asetuksen N:o 40/94 78 artiklan rikkomista koskevan kanneperusteen tutkimisen yhteydessä on kuitenkin todettu, valituslautakunta on perustellusti katsonut, että menetetyn määräajan palauttamista koskeva pyyntö esitettiin kahden kuukauden määräajan umpeuduttua ja täten oli katsottava, että pyyntöä ei ollut esitetty.
- 50 Vaikka näin ollen valituslautakunnan oletettaisiin olevan syyllinen siihen, että kantajan oikeutta tulla kuulluksi on loukattu, tällainen loukkaaminen ei olisi voinut vaikuttaa riidanalaiisten päätösten laillisuuteen (ks. vastaavasti asia T-273/02, Krüger v. SMHV – Calpis (CALPICO), tuomio 20.4.2005, Kok., s. II-1271, 68 kohta).
- 51 Lisäksi nyt esillä olevassa asiassa vastaukseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kysymykseen siitä, mitä kantaja olisi esittänyt, mikäli sillä olisi ollut mahdollisuus esittää tältä osin huomautuksia, kantaja on tyytynyt vetoamaan siihen, että edustajan henkilöllisyydestä oli epäselvyyttä ja että SMHV:n oikeuskäytäntö poikkesi Euroopan patenttinviraston oikeuskäytännöstä. SMHV:hen nähden edustaja on kuitenkin ollut se, joka on saanut tiedonannot ja joka on sitä paitsi esittänyt menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön. Mikäli asia ei olisi näin, tämä edustaja ei olisi voinut esittää tätä pyyntöä, jota ei sitä suuremmalla syyllä pitäisi katsoa esitetyksi. Kuten lisäksi edellä on jo todettu, Euroopan patenttinviraston oikeuskäytäntö ei sido

SMHV:tä. Näin ollen kantajan vastaus tukee toteamusta, jonka mukaan kantajan oikeutta tulla kuulluksi ei ole loukattu.

- 52 Näin ollen kantaja ei voi vedota edellä mainittuun asiassa Saippuan muoto annettuun tuomioon, jonka mukaan valituslautakunta oli loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia, koska se ei antanut kantajalle tilaisuutta esittää huomautuksia niistä kahdesta uudesta ehdottomasta hylkäysperusteesta, jotka se otti huomioon viran puolesta (em. asia Saippuan muoto, tuomion 47 kohta).
- 53 Täten puolustautumisoikeuksien ja kuulluksi tulemisen oikeuden loukkaamista koskeva kanneperuste on hylättävä.
- 54 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanteet on hylättävä.
- 55 Näin ollen ei ole syytä lausua kantajan toisen ja kolmannen vaatimuksen tutkittavaksi ottamisesta.

Oikeudenkäyntikulut

- 56 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asiat ja SMHV on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on veloitettava korvaamaan SMHV:n oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asiat seuraavasti:

- 1) **Kanteet hylätään.**
- 2) **Evets Corp. veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Tiili

Dehousse

Wiszniewska-Białecka

Julistettiin Luxemburgissa 23 päivänä syyskuuta 2009.

Allekirjoitukset